

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 ianuarie 2013, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[Un frate: Luca 10.21: „În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: «Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu. Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.» Apoi S-a întors spre ucenici și le-a spus deoparte: «Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi! Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi și n-au văzut, să audă ce auziți voi și n-au auzit»”. (...)]

[O binecuvântare de copil: „Doamne iubit, Dumnezeu veșnic credincios, tu ai dat fratelui și sorei noastre o fiică. Ți-o dedicăm Ție pe Sofie, într-un mod conștient. Așa cum Tu ai luat copiii în brațe, la fel îi iei Tu și azi și spui: „Lăsați copiii să vină la Mine”. Ți-o dedicăm pe Sofie. Îți dedicăm întreaga familie. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. În Numele sfânt al lui Isus. Amin. Domnul să fie cu voi”.]

Noi spunem de fiecare dată un „Bun venit” tuturor! Ne bucurăm că Dumnezeu ne-a harul Său, posibilitatea să ne mai putem aduna în pace și liniște. În predica fratelui Branham „Cuvântul vorbit este sămânța originală”, predicată în 18 martie 1962, fratele Branham a zis: „Va veni timpul când Cuvântul nu va mai putea fi vestit liber și deschis și acesta va fi timpul când Dumnezeu va face confirmarea extraordinară și când va dăruia punctul culminant al ploii târzii, turmei Sale alese”. Mai departe, la pag. 53 a acestei predici, el spune: „În acel timp al ploii târzii va avea loc ceasul Carmelului, o confruntare: Biblia împlinită la literă”. Scriptura este descoperită. Așa cum a fost în trecut așa o vedem și astăzi, așa cum a fost cu Ioan Botezătorul, mesagerul care a venit conform Maleahi 3:1 tot așa este

situația și acum. Fratele Branham, călăuzit de Duhul Sfânt, continuă și prezintă cum va ajunge totul la punctul culminant.

Astăzi eu doresc să spun un „Bun venit” în special tuturor acelor frați care slujesc Domnului [cu Cuvântul] în toate țările, în diferite limbi. Doresc să-i salut pe toți și să spun un „Bun venit” tuturor celor care sunt aici! Vă rog ridicați-vă în picioare toți frații, indiferent unde sluiți voi, chiar dacă sunt niște adunări în case, sau în biserici locale. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Acolo sunt frații pe care Dumnezeu îi binecuvântează pretutindeni și îi folosește.

Aici este un frate care m-a rugat să transmit saluturi. Eu o spun deschis: dacă chem un singur frate dintre mai mulți, atunci ceilalți se supără că nu sunt chemați.

Vă dau un exemplu: eu am adus aici e-mailurile și le-am numărat; ieri au fost peste șaptezeci de e-mailuri, astăzi sunt optzeci de e-mailuri. Eu țin acum în mâna mea dreaptă optzeci de e-mailuri, dar nu pot să le citesc pe toate. Mulțumesc tuturor celor ce au scris. Le mulțumesc din toată inima mea fiindcă ei sunt uniți cu Dumnezeu, sunt uniți cu noi și sunt uniți și cu vestirea pe care Domnul ne-a dăruit-o acum la sfârșitul timpului de har – acesta este un har mare.

Fratele nostru Misckis traduce în limba portugheză, de aceea îl rugăm pe fratele nostru să vină ca să transmită salaturile în limba franceză și apoi să ia loc. O facem doar ca el să nu plece cu salaturile înapoi. Frate Arben, te rog vino și tradu tu. [Saluturi (...)]

Ce poate fi mai bun, decât ca Domnul să fie cu noi, cu adevărat? Frați și surori, noi am spus-o deja aseară și ne-am referit pe scurt la tema aceasta: noi trăim în timpul sfârșitului, chiar în ultima perioadă a timpului de sfârșit. Generația tânără va înțelege și ea că tot ce a spus mai dinainte Dumnezeu prin proroci, iar în cazul de față în special prin prorocul Daniel, ce a hotărât El pentru timpul sfârșitului, cum împărăția a patra va călca în picioare toate celelalte popoare, cum se va dezvolta totul și pas cu pas se va împlini totul. Aceasta se întâmplă în timpul nostru. Voi poate n-ați știut, dar eu am trăit și timpul celui de-al treilea Reich. Eram la școală și, după școală, noi trebuia să mergem acolo unde erau antrenate [trupele] SS și unde führerul era salutat cu „Heil”. Noi a trebuit să fim prezenți acolo, noi am văzut totul, am trăit-o, începând din iulie 1943 până în decembrie 1945. Eu am auzit cu urechile mele cum

era rostit acest „Zieg Heil, Zieg Heil, Zieg Heil” trinitar. Urechile mele au auzit-o deseori. Noi trebuia să mergem cu școala acolo ca să vedem și să auzim totul. Această împărăție s-a numit „Al Treilea Reich” [A Treia Împărăție]. De ce? Vedeți voi, totul era distrus. După aceea au venit tratativele romane și împărăția romană mondială, ca ultimă împărăție. Și despre aceasta putem să citim în Daniel 7:23, 7:25, 8:19, 8:24, 9:23. Voi puteți citi toate aceste versete biblice. Toate acestea se referă la ultima perioadă în care am ajuns noi acum. Doresc doar să scot în evidență, fără să ne oprim prea mult la această temă, în special pentru noi cărora Dumnezeu ne-a deschis ochii duhovnicești și despre faptul că acum are loc unificarea religioasă, politică și economică. Totul se unește și se reunește. Altfel nu mai merge, așa trebuie să fie ca să se împlinească Scriptura în toate punctele.

Ultimele afirmații din prorocul Daniel 9:23: „*Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia* („să înțelegi exact vedenia” – lb. germ.)!”.

Cine vrea să înțeleagă descoperirea corect, trebuie să ia aminte la Cuvântul scris. Cuvântul scris trebuie să-i fie descoperit prin harul lui Dumnezeu. Fiecare descoperire care este în afara Cuvântului nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu rămâne întotdeauna în Cuvântul Său și noi rămânem întotdeauna în Cuvântul Său. Așa cum a spus-o și Mântuitorul nostru: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele*”. Noi nu am trecut niciodată peste granițele Cuvântului, ci avem întotdeauna respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Și mulțumiri lui Dumnezeu, acest respect îl vom păstra până la sfârșit.

Dar după aceea vine și versetul minunat din Daniel 10.14: „*Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate*”.

Aceste vremuri îndepărtate sunt, de fapt, timpul sfârșitului în care noi am ajuns deja. Tot ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru împărățiile lumii se întâmplă și se întâmplă și ce a hotărât pentru Israel. Ce a hotărât Dumnezeu pentru Biserică se împlinește de asemenea. Tot ce a spus Dumnezeu se împlinește la fel de sigur cum a rostit-o El.

S-o știe toți – în special toți aceia care au ieșit din Cuvânt și vestesc răstălmăciri proprii, în special cei cu „descoperirile tunetelor” – doresc să citească două locuri biblice care sunt legate direct cu acestea. Nu vom lua prea mult timp pentru această temă. Dar dorim să citim aceste versete biblice și să știm că Dumnezeu a spus toate lucrurile dinainte și noi întotdeauna trebuie să facem legătura între Vechiul și Noul Testament.

Daniel 12:6-7: *„Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni? Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot”*. Aici este vorba despre poporul Israel. Când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot, atunci se vor împlini toate aceste lucruri, atunci se va întâmpla că Îngerul legământului Își va ridica mâna Lui spre cer și va jura și din momentul în care jură mai rămân doar trei ani și jumătate până la sfârșit.

Noi avem, de asemenea, acest jurământ în Noul Testament în Apoc. 10 și trebuie să spunem foarte exact că legătura este din nou cu Israelul și nu cu Mireasa Mielului. Din Apoc. 10 citim v. 6-7: *„și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă, ci, că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi, prorocilor”*.

Și cine dorește s-o știe mai exact trebuie doar să citească în Apoc. 8, ca să știe la ce se referă Apoc. 10. Frați și surori vă recomand ca toți să citiți predica aceasta. Aici fratele Branham intră în toate detaliile: cum Core și toți ceilalți care au ieșit și ei din Egipt, dar deodată n-au mai respectat ce a hotărât Dumnezeu, pentru că erau de părere că și ei au o slujbă și ei au ceva de spus; s-au despărțit și au atras și pe alții în această despărțire. Și aceasta n-a mai fost Biserica Dumnezeului Celui viu, ci a fost o adunătură și conducătorul lor a spus: „Noi nu vom mai veni la tine”. Voi cunoașteți toată situația.

Dar aici în Apoc. 8 era o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Apoc. 8.2: *„Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui*

Dumnezeu; Și li s-au dat șapte trâmbițe". Nu șapte stele, ca cei șapte îngeri din șapte biserici, ci aici erau șapte îngeri care stau înaintea tronului lui Dumnezeu. Lor le-au fost date șapte trâmbițe. Avem prima trâmbiță în versetul 2 și apoi se continuă în versetele 7, 8, 10 și 14. Și trâmbița a șasea în Apoc. 9.13: „*Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță*". Și după aceea vedem ce se va întâmpla când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui. Atunci ar fi bine dacă toți frații ar citi ce a spus fratele Branham: ce va avea loc va avea loc cu Israelul și ce va avea loc după răpire, a fost anunțat începând de la Apoc. 6. Aici în Apoc. 9.13 este scris: „*Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță*". După aceea urmează un anunț când va suna îngerul al șaptelea din trâmbița lui. Atunci, în această legătură, Îngerul legământului Își ridică mâna pentru un jurământ. Iar în Daniel 12 avem descrierea exactă a ceea ce se va întâmpla. Dumnezeu a descoperit totul. Haideți să lăsăm pentru poporul Israel ce a hotărât Dumnezeu pentru ei. Și noi ca Biserică să primim ce a hotărât Dumnezeu pentru noi.

Citim din Daniel 12.6b-7: „*Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni? Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme...*". Noi am spus-o deja: în Cuvântul Lui totul este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Ce doresc acești frați care „tună” tot timpul, care au o minte stricată, după cum zicea Pavel? Ei nici măcar nu știu și nici aceia care vestesc că „tronul harului s-a transformat deja în tronul de judecată”. Ce am face noi dacă n-ar mai fi har? Noi am cântat ieri „Mărețul har, ce minunat...”. Dacă n-ar mai fi har, atunci Dumnezeu nu ar mai chema. Dar Dumnezeu mai cheamă, Dumnezeu încă vorbește și Duhul lui Dumnezeu încă mai lucrează.

Frați și surori, așezarea Cuvântului profetic [pe bază biblică] este lucrul cel mai important pe care ni l-a dăruit Dumnezeu în acest timp, prin harul Său. Așa cum am citit în Cuvântul de introducere: totul este bazat pe descoperire. Dar descoperirea trebuie să fie întotdeauna în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu, nu în afara Cuvântului. Numai în Cuvântul lui Dumnezeu. „*Nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl*".

Apoi mergem la Ioan 14.9: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: «Arată-ne pe Tatăl?»*”.

Pe de o parte este o descoperire ascunsă a lui Dumnezeu în Isus Hristos și pe de altă parte, Dumnezeu S-a descoperit în trup, îndreptățit în Duhul. Pentru unii este ascuns și pentru ceilalți este descoperit. Noi suntem mulțumitori că putem veni în prezența lui Dumnezeu, intrând în Locul preasfânt, fiindcă sângele noului legământ este încă pe chivotul legământului. O dată pe an marele preot intra în Locul preasfânt și aducea sângele ca jertfă pe chivot. De fapt am vrut să aduc această poză. Este frumos dacă noi avem posibilitatea să vedem aceasta. Pe de o parte este doar o cutie mică din lemn și niciun om nu ar considera că este ceva

deosebit; măsurile, în ce privește cât de mare trebuia să fie chivotul, sunt redade foarte exact. Și după aceea cei doi heruvimi într-o parte și cealaltă a chivotului ca să ocrotească chivotul, așa cum a hotărât Dumnezeu.

Frați și surori, aici este o taină mare: fără Cuvântul legământului este doar o cutie din lemn, dar cu Cuvântul lui Dumnezeu în ea este chivotul Dumnezeului Atotputernic. Cine ești tu?

Cine sunt eu? Noi suntem un nimic. Noi suntem niște oameni de rând. Cine ar fi putut să ne ia în considerare? Dar cu Cuvântul lui Dumnezeu în noi, noi suntem copii ai Dumnezeului Celui viu, fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Este minunat dacă comparăm Vechiul cu Noul Testament și vedem ce a fost făgăduit și ce s-a împlinit după aceea.

În Apocalipsa avem ultima avertizare pe care Domnul Dumnezeu ne-a dăruit-o pe calea noastră.

Apoc. 22.18-19: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta...*”.

Ce va veni peste toți aceia care dau comentariile lor proprii, răstălmăcirile lor, așa cum am spus-o deja și ieri. Se spun lucruri pe care nici nu vi le puteți închipui. Toți trec peste ceea ce a spus și a descoperit

Dumnezeu în Cuvântul Său, ei părăsesc Cuvântul și sfârșesc în răstălmăcirile lor proprii. Eu doresc s-o exprim și s-o spun foarte clar: dacă privim în urmă vedem că toate bisericile și-au avut timpul și perioada lor proprie și toate „părtașiile” au produs credincioși după soiul lor. Fiecare a semănat sămânța sa proprie, toți au avut învățăturile proprii și toți care fac parte dintr-o anumită denominație cred ce se învață acolo, ce este predicat acolo și ce se practică acolo. Și dacă facem o legătură direct până în secolul trecut, aproximativ cu o sută de ani în urmă, atunci când a avut loc o turnare a Duhului Sfânt pe toate continentele și din nou toți au adus roade după soiul lor. Ei au rămas în învățăturile și în convingerile proprii, nu au acceptat niciun fel de corectură.

După aceea vine fratele Branham și face o comparație, că a venit ploaia, da, dar este vorba despre sămânța care mai întâi trebuie semănată. Apoi fratele Branham face o comparație minunată pe care a făcut-o și Pavel în 2 Cor. 11, cu Eva. Eva a ascultat de cele spuse de dușmanul care a semănat îndoieli și care a fost rezultatul? „*Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta*”. Ea a primit o sămânță străină și a atras toată omenirea în moarte, pe Adam și pe noi toți. Și după aceea Maria, fecioara, care a primit sămânța divină, a crezut Cuvântul făgăduinței și ei i-a fost spus: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*” (Luca 1.35).

Apoi fratele Branham arată deosebirea între toate bisericile și Biserica Mireasă; el arată din Scriptură: la fel cum Maria nu a avut nicio legătură cu un alt bărbat, ci a fost o fecioară... Mulți învățători batjocoresc și scriu într-un mod oficial că acolo ar fi trebuit să fie scris „femeie tânără”, nu fecioară. O femeie tânără este o femeie tânără, dar o fecioară este o fecioară. Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră pentru acest fapt exact. Sămânța a fost semănată în pântecul fecioarei, așa cum a fost făgăduit în Geneza 3.15, că sămânța va veni prin femeie și va zdrobi capul șarpelui și ne va dăruia răscumpărarea prin harul Său.

Haideți să venim la tema principală. Dragi frați și surori, eu vă rog în Numele lui Isus Hristos, nu amestecați lucrurile vechi cu cele noi, ci Dumnezeu să facă ceva nou în noi toți. Cuvântul Lui sfânt să cadă în niște inimi curate, înainte de a cădea, în cele din urmă, ploaia târzie. Numai așa poate să răsară sămânța dumnezeiască a Cuvântului. Haideți

s-o spunem într-un mod liber și deschis: în Isus Hristos, care a fost Dumnezeu descoperit în trup, Domnul, din veșnicie în veșnicie, în sângele Lui a fost viața dumnezeiască. Noi, ca Biserică răscumpărată prin sângele Mielului, am primit viața veșnică prin harul lui Dumnezeu. În acest mod noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. Niciun amestec, ci doar o sămânță curată dumnezeiască a fost semănată în inimile noastre. Nașterea din nou nu este un amestec între lucrurile vechi și cele noi. *„Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”* [2 Cor. 5:17].

Mireasa Mielului care este chemată afară... Doresc să fac o comparație cu Apocalipsa 12. Biserica este numită femeie. Voi știți, dacă astăzi este folosită această noțiune de „femeie”, atunci sună puțin batjocoritor, dar așa este scris în limba germană. Așa cum o femeie primește sămânța în ea și dacă trece timpul necesar va avea ca rezultat o naștere. Tot astfel Dumnezeu a vrut să spună: „Acum tu, femeie, ai primit sămânța dumnezeiască în tine și *Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Aici [Apoc. 12.5] este numit „copil de parte bărbătească”. Dumnezeu poate să vorbească la singular, despre o femeie și să Se refere la toată Biserica. Poate să se refere la Mireasa Mielului, la singular și de fapt aceasta este formată dintr-o mulțime mare din Vechiul și Noul Testament. Căci conform Apoc. 15, ei vor cânta în slavă cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului, iar cei o sută patruzeci și patru de mii ascultă această cântare cerească, o învață și o cântă și ei.

Referitor la Apoc. 12, fratele Branham a spus-o foarte clar și a scos-o în evidență în „Întrebări și răspunsuri”. Aici este vorba despre șapte stele. La început, Biserica nou testamentară a fost încoronată cu învățătura celor doisprezece apostoli și la sfârșit ea va fi, de asemenea, încoronată cu aceeași învățătură a celor doisprezece apostoli. Aseară am citit-o foarte clar din predica fratelui Branham. Mesajul timpului de sfârșit înseamnă înapoi la Cuvânt, înapoi la Scriptură, înapoi la început, înapoi la tot ce a fost la început, înapoi la tot ce a fost vestit la început.

Aici avem exemplul, copilul de parte bărbătească care formează Biserica Mireasă care va fi răpită, nu va fi învelit în scutece și nu va fi culcat într-o iese. Dar Domnul nostru a trebuit să meargă pe drumul Său, de la naștere până la înălțarea Sa la cer. Dar în timpul răpirii, noi cu

toții vom fi în statura de om mare în Hristos. Acolo nu vor fi bebeluși care au nevoie de lapte, ci vor fi oameni maturi în Domnul nostru Isus Hristos.

Nu vă uitați la voi, ci priviți la Domnul, care a dat făgăduința și care într-adevăr va face totul în toți și în toate. Este chemarea afară, este Biserica și sunt cei aleși care sunt chemați afară, care sunt puși deoparte, care sunt curățați, care sunt sfințiți, care își trăiesc pregătirea, prin harul Său, care iau în serios pregătirea lor pentru răpire.

Pavel a exprimat-o într-un mod minunat, el s-a temut că Biserica va fi amăgită din nou așa cum s-a întâmplat cu Eva. Vă rog, credeți numai ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Respingeți orice învățătură care nu se află în Biblie. Eu am în mine această respingere, nu pot să suport astfel de învățături. Cândva am folosit un cuvânt pe care nu doresc să-l repet azi. Dar în 2 Cor. 11 de la v. 2 este scris: „*Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu*”.

Ce a făcut fratele Branham? A predicat în numele său? A zidit el o lucrare proprie? El a putut să spună așa cum a spus și Pavel: „Căci sunt gelos pe voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu”, pe baza însărcinării divine pe care Dumnezeu a legat-o de vestirea Cuvântului Său.

2 Cor. 11.2: „...*v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”, care primește doar sămânța duhovnicească, care nu curvește duhovnicește, care nu aleargă de ‘colo ‘colo, nu ascultă ce se spune peste tot. Ci așa cum am citit: „Ferice de urechile voastre că aud, ferice de ochii voștri fiindcă văd ceea ce v-am spus Eu”.

A sosit momentul când noi trebuie să ascultăm numai ceea ce spune Duhul Miresei Sale, din Cuvânt. Și la final se va împlini cum este scris: „*Duhul și Mireasa zic: «Vino!» și cine aude, să zică: «Vino!»*”. Pavel, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, scrie în 2 Cor. 11.3: „*Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos*”. Gândurile, mințile voastre – foarte important. Dumnezeu nu vorbește gândurilor voastre, ci Dumnezeu vorbește inimii noastre.

Eu scriu acum despre alegere și predestinare. Dar alegerea și predestinarea trebuie să fie primită și este primită de către cei aleși și

predestinați. De aceea scrie Pavel în scrisoarea către romani, că Dumnezeu a ales Israelul, pe Avraam, Isaac, Iacov – ei toți au fost aleși. Dar după aceea a venit Domnul la ai Săi și toți aceia care au făcut parte din poporul ales nu L-au primit. Dar toți aceia care au fost aleși și hotărâți înaintea întemeierii lumii, au crezut și au primit. Și la sfârșit va fi la fel cum a fost la început: numai partea aleasă va ajunge la țintă, numai cei aleși nu vor fi înșelați. Și cine citește în Matei 24 va vedea că Domnul nostru a spus că cei corecți și cei falși vor fi foarte asemănători. „*Iată, Hristosul este aici, sau acolo*”. Apoi spune: „*dacă ar fi cu puțință, să înșele chiar și pe cei aleși*”. Dar mulțumiri lui Dumnezeu, acest lucru nu este posibil. Cei aleși sunt hotărâți din veșnicie ca să fie cu Domnul; ei nu vor asculta de ceea ce prezintă înșelătorii.

O spun din nou: nici măcar nu poți vorbi public despre toate „descoperirile” vestite de oamenii aceștia. Îți vine să te iei cu mâinile de cap. Dar eu trebuie să mă ocup de lucrurile acelea care se petrec în toată lumea și să pun Cuvântul lui Dumnezeu pe sfeșnic, ca absolut, indiferent ce fac cu mine acești așa ziși frați. Eu sunt aici ca să mărturisesc despre adevăr și pentru adevăr. Eu sunt aici ca să fiu pregătit împreună cu voi și noi, împreună, vom vedea slava lui Dumnezeu. De aceea, mesajul este dus până la marginile pământului pentru ca și ultimii să fie chemați afară.

Mai departe, în 2 Cor. 11.4 este scris: „*În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit sau o altă Evanghelie pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!*” Aceasta este o observație foarte, foarte gravă: „oh, cum îngăduiți de bine, dacă vine cineva, fără să fie trimis”.

Bărbații lui Dumnezeu au o însărcinare, au o trimitere. Toți ceilalți vin de undeva și mulți au venit de undeva și au prezentat ca descoperire ceea ce s-au gândit ei. Dar cei aleși nu pot fi înșelați, nu pot fi amăgiți. Ci așa cum a mărturisit-o Pavel: „eu v-am logodit cu Hristos”. Deja în Vechiul Testament este scris: „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie*” [Osea 2:19-20].

Noi nu v-am logodit cu Pavel, sau cu fratele Branham, ci noi v-am logodit cu Isus Hristos, din care am fost luați. Noi am spus de multe ori

și aceasta: la fel cum Domnul Dumnezeu a deschis coasta lui Adam, a scos-o din el pe Eva și după aceea a adus-o la el și el a strigat: „*Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi «femeie»¹, pentru că a fost luată din om*” (Gen. 2:23), tot astfel Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, este al doilea Adam, a cărui coastă a fost deschisă pe crucea de la Golgota și Sângele Lui a curs. Din acest Sânge vărsat a ieșit Biserica Lui, trup din Trupul Său, os din oasele Lui și în acest mod noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin harul Său.

Sunt două semințe diferite, așa am citit în Matei 13, așa a fost întotdeauna și așa va rămâne până la sfârșit. Mai întâi este semănată sămânța cea bună, dar după aceea vine dușmanul și seamănă sămânța lui. Aceasta s-a întâmplat în întreaga istorie a bisericii și, de asemenea, în timpul nostru, cu deosebirea că ceea ce se întâmplă în timpul nostru ne doare cel mai mult. Ce s-a întâmplat în trecut, învățăturile false vestite, nu ne doare atât de tare precum ceea ce se întâmplă în timpul nostru, pe această piață religioasă. De aceea încă o dată această accentuare așa cum o spune și Pavel: „*Dacă vine cineva (de undeva) să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit... oh, cum îl îngăduiți de bine!*” Nu, noi nu îngăduim aceasta. Noi dorim ca Isus Hristos să fie predicat ca același ieri, azi și în veci și noi nu primim niciun fel de răstălmăciri omenești, ci rămânem zidiți puternic în descoperirea lui Isus Hristos pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba acum. Eu am spus-o deseori: este perioada cea mai importantă din toată istoria omenirii. Este ultima perioadă când răsună ultima chemare și sunt chemați afară ultimii.

Așa cum am amintit-o deja și ieri, din Luca 1.16-17, prin slujba lui Ioan Botezătorul a fost pregătit un popor pentru Domnul, inimile părinților din Vechiul Testament au fost îndreptate spre copiii din Noul Testament. Domnul nostru a găsit un popor bine pregătit. De aceea, în ziua Cincizecimii s-a împlinit tot ce a spus și a anunțat Domnul nostru în Matei 3 prin Ioan Botezătorul: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine... El vă va boteza cu Duhul*

¹ În evreiește femeie (ișa) vine de la un cuvânt care înseamnă bărbat (iș) – trad. Dumitru Cornilescu

Sfânt și cu foc". În ziua Cincizecimii s-a întâmplat. Și mulțumiri lui Dumnezeu, că nu doar o sută douăzeci care au fost adunați acolo în unitate, ci chiar și primii trei mii au fost adăugați la acest număr al credincioșilor și ei au fost pregătiți. Ei trebuiau doar s-o audă și s-o primească, apoi au trăit-o personal.

La fel și acum, este pregătită o Mireasă pentru Domnul nostru, sub vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Și întotdeauna sângele Mielului este lucrător, întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu este lucrător, întotdeauna Duhul Sfânt lucrează în Biserica lui Isus Hristos.

Eu cred din convingere ce i-a fost spus fratelui Branham cu exact optzeci de ani în urmă, în iunie vor fi optzeci de ani: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premeargă prima venire a lui Isus Hristos, tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Dacă ne gândim, apoi, la ceea ce s-a întâmplat în urmă cu cincizeci de ani, în martie vor fi cincizeci de ani de la deschiderea celor șapte peceti. Dacă mă gândesc că înainte cu șase săptămâni eu am fost împreună cu fratele Branham și el mi-a spus: „frate Frank, să predici tu în locul meu în Los Angeles. Eu trebuie să-mi pregătesc valizele. Pe baza unei vedenii trebuie să mă mut în Tucson”. Eu, cel mai neînsemnat dintre toți, am auzit aceste cuvinte minunate. Eu sunt singurul martor ocular, care încă trăiește, [care știe] când fratele Branham a avut o vedenie când avea să se întâmple aceasta și unde. Lui i-a fost arătat: „Când se va lărgi strada Ewing, când va fi luat gardul de la casa ta și va fi așezat pe iarba din fața casei, atunci a sosit timpul ca tu să te muți în Arizona”. Ochii mei au văzut gardul culcat pe iarba din fața casei lui. Ochii mei au văzut și urechile mele au auzit. Dumnezeu mi-a dăruit harul ca de la început să am această legătură directă cu fratele Branham. De asemenea, când el mi-a spus în iunie 1958, după ce l-am întrebat în această discuție scurtă înaintea adunării: „Spune-mi despre ce este vorba în slujba ta. Eu văd că slujba ta este cu totul diferită de slujba tuturor celorlalți evangheliști. Spune-mi despre ce este vorba”. Atunci el a afirmat foarte scurt: „Dumnezeu m-a trimis cu un mesaj pe care trebuie să-l aduc poporului”. Și la sfârșitul discuției mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. A fost 11 iunie 1958. Voi toți știți că eu emigrasem în Canada, acolo mi-am cumpărat o casă, am avut o mașină foarte frumoasă, albastră cu plafon alb. Trăiam ca un rege

acolo. Și după aceea mi-a fost spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Mi-a spus-o în iunie și în septembrie m-am întors în Germania. Am renunțat la tot și am fost ascultător celor spuse de Dumnezeu prin gura fratelui Branham și m-am întors în Germania.

După aceea a venit și însărcinarea mea, a venit așteptarea și după aceea a venit și ziua când acest mesaj a putut fi dus și este încă dus în toată lumea. Dumnezeu a avut grijă de tot. Dacă aș povesti minunatele trăiri, dacă aș scrie cum am fost condus eu de către Dumnezeu – au fost niște călăuziri pur și simplu minunate.

Și voi toți ați fost chemați afară și ați găsit har înaintea lui Dumnezeu, în ziua mânturii, acum la sfârșitul timpului de har, să auziți ultimul mesaj, ultima chemare afară – este har și din nou har.

Haideți s-o repetăm: Mireasa Mielului nu se va murdări. Avem aceste două capitole diferite: Apoc. 12, unde este arătată Biserica adevărată, încoronată cu 12 stele, din care se va naște copilul de parte bărbătească; apoi în Apoc. 17, curva cea mare care locuiește pe multe ape, cu care au curvit împărații pământului. Puteți citi acest capitol, până la cap. 18.4: „Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă și nu vă atingeți de nimic necurat. Atunci Eu vă voi primi”. Frați și surori, acesta este un Cuvânt al lui Dumnezeu care ne este adresat nouă tuturor. Și cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu.

Haideți să punem la inimă și 2 Cor. 11! Să nu ascultăm de Iane, de Iambre, de Core! Core era din seminția lui Levi. Levi a fost seminția pe care Dumnezeu a rânduit-o ca să slujească. Core nu era un oarecare, ci era din seminția lui Levi. Și astăzi sunt frați care se cred cineva. Nu! Noi trebuie să respectăm rânduiala dumnezeiască.

Întrebați-i pe toți acești frați, întrebați pe toți slujitorii Cuvântului despre bucuria care este în ei, pentru că ei, conform Matei 24, vers. 45 la 47 pot să dea aceeași hrană duhovnicească, prezentând poporului masa Domnului, fără să amestece ceva. Cum am citit și din Apoc. 1, ce i-a arătat Dumnezeu slujitorului Său Ioan a fost hotărât ca să fie dat mai departe tuturor celorlalți slujitori ai lui Dumnezeu și așa este până în ziua de azi.

În încheiere doresc să citesc din Psalmul 137 și apoi Psalmul 126. Haideți să primim aceasta în inimile noastre, ca o comparație, că și soarta noastră a fost îndreptată și aranjată de Dumnezeu. Psalmul 137:

„Pe malurile râurilor Babilonului ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion. În sălciile din ținutul acela ne atârâaserăm harfele. Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicând: «Cântați-ne câteva din cântările Sionului!»”. Apoi a venit și răspunsul: „Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin? Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!”.

Cândva noi toți am fost pe malurile râului Babilon, dar acum Dumnezeu ne-a adus înapoi. Noi putem să luăm harfele din sălcii și să cântăm pe acest pământ sfânt al Cuvântului lui Dumnezeu, pe temelia la care am fost readuși. Aici putem cânta cântările Domnului nostru spre slava Lui.

Psalmul 126: *„Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam. Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie și limba, de cântări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: «Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!»...Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război, ca pe niște râuri în partea de miazăzi! Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie”.*

Aceasta să se îplinească astăzi și în mijlocul nostru, ca Dumnezeu să rezolve tot ceea ce noi nu putem să rezolvăm. Aici sunt incluși tineri și bătrâni. Câți tineri au probleme cu soarta lor? Câți părinți au probleme? Pretutindeni sunt probleme. Astăzi dorim să avem o trăire nouă cu Dumnezeu. Dorim să aducem înaintea Domnului toate lucrurile care nu sunt corecte și prin credință să acceptăm că nu mai suntem în Babilon, noi nu trebuie să tăcem acolo, ci ne-am întors și cu această întoarcere Dumnezeu schimbă și soarta noastră. Primiți-o!

Eu am avut deja aseară pe inima mea să mă rog, într-un mod deosebit, pentru toți tinerii. Ca Biserică, noi toți aparținem împreună, căci așa este scris: „vei fi mântuit tu și casa ta”. Deseori părinții au probleme cu soarta fiilor și fiicelor lor. Voi toți știți ce se întâmplă și ce se mai poate întâmpla. Astăzi, în prima duminică din anul acesta, noi toți dorim să ne dedicăm din nou Domnului. Problemele pe care nu putem să le rezolvăm dorim să le aducem Domnului și să spunem: „O, Doamne, eu nu înțeleg de ce cutare și cutare lucru trebuie să fie așa”. Să-I aducem totul Domnului, încrezându-ne în El și știind că El nu numai că ne-a

readus în țara făgăduită, ci El împlinește toate făgăduințele pe care ni le-a dăruit prin harul Său.

Astăzi puterea sângelui Noului legământ să se descopere în mijlocul nostru. Astăzi Cuvântul Lui să nu se întoarcă fără rod, ci să împlinească scopul pentru care a fost trimis: cei pierduți să fie salvați, cei bolnavi să fie vindecați, cei legați să fie eliberați; astăzi Cuvântul lui Dumnezeu să împlinească scopul pentru care a fost trimis.

Astăzi noi toți să primim descoperirea lui Isus Hristos sau să ne fie dăruită din nou, ca să înțelegem. Fiindcă este așa: Dumnezeu ne-a chemat afară, ne-a pus deoparte, de aceea noi suntem curățați și sfințiți. De aceea, ca Mireasă, noi suntem pregătiți pentru revenirea Mirelui, de aceea noi nu mai primim nicio sămânță străină, de aceea nu mai credem nicio învățătură străină, de aceea noi rămânem în Cuvânt și Cuvântul rămâne în noi, de aceea noi luăm seama la ce este scris în Apoc. 22 și nu mai adăugăm nimic cuvintelor sfinte ale prorociei acestei cărți și nu scoatem nimic, ci lăsăm totul acolo unde este scris și așa cum este scris și mulțumim Domnului fiindcă El ne-a dăruit harul să-L înțelegem, să primim vorbirea Lui, fiindu-ne descoperit ceea ce face El în timpul nostru.

Toate marginile pământului să fie binecuvântate împreună cu noi, conform primei făgăduințe pe care a dat-o Dumnezeu: „În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului”. Dumnezeu a condus lucrurile în acest mod, încât noi am devenit o parte a lucrării Sale din timpul nostru. Eu cred că voi nu vă îndoiiți de acest fapt. Eu cred că voi toți credeți cu o credință perfectă că acestea sunt făgăduințele și noi le credem. Și astfel nouă ne este descoperit Cuvântul. Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi aducem cinstea, lauda și închinarea.

Astăzi eu aș fi dorit ca, corul nostru să cânte din nou o cântare sau noi toți să cântăm împreună și să fim bucuroși în interiorul nostru. Vă rog, nu priviți la mine; pe mine mă doare foarte tare din cauza lucrurilor care se petrec în jurul meu. Dar sunt recunoscător din toată inima mea pentru voi toți, pentru toți aceia care rămân în har, care rămân în Cuvânt și care trăiesc pregătirea și astăzi, în timpul vestirii Cuvântului. Această pregătire are loc prin concordanța absolută cu Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit, dacă nu mai este nicio împotrivire, nicio cale proprie, nicio voie proprie, când noi putem spune din toată inima: „Facă-

se voia Ta, nu voia mea”. Mântuitorul nostru a rostit într-un mod minunat: „Cine sunt frații Mei și cine sunt surorile Mele?” El a răspuns: „*Oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră*” [Mat. 12:50].

Frați și surori, noi suntem seminția dumnezeiască, născuți din nou la o nădejde vie și numai sămânța Cuvântului va fi semănată în inimile noastre și Cuvântul va împlini scopul pentru care a fost trimis. Lui, Dumnezeului Atotputernic să-I fie adusă cinstea și lauda în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Poate va cânta corul. Nu știu dacă dirijorul este în apropierea mea – ar fi frumos. Între timp ne aplecăm capetele noastre.

Vă rog, fiți mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi toți. Fiți mulțumitori fiindcă avem Cuvântul profetic, prin harul Său și îl putem așeza într-un astfel de mod încât să rămână într-o armonie divină. Ceea ce se întâmplă în lume, printre toate neamurile și acum în ultima împărăție, o lăsăm acolo unde este și ceea ce se întâmplă în Mireasa Mielului, putem așeza totul pe o bază biblică, având un acord interior încât putem spune: „Iubite Domn, Tu ne-ai vorbit. Acum noi Îți vom mulțumi împreună”.

Acum vom asculta o cântare spre lauda și cinstea lui Dumnezeu. [Se cântă o cântare (...)] Amin. Toți spunem „Amin”. Dacă doriți mai puteți cânta încă o cântare.

Dar mai întâi doresc să mai spun ceva. Această cântare se potrivește sută-la-sută cu ceea ce am citit din Psalmul 126. Chiar la început spune: „Când Domnul a schimbat soarta Sionului” – Dumnezeu a făcut deja aceasta. Și după aceea, în v. 4 vine rugămintea personală: „O, Doamne, schimbă și soarta noastră!” Noi nu suntem mulțumiți doar că Dumnezeu a schimbat soarta Sionului, noi dorim ca El să schimbe și soarta noastră, pentru ca totul să fie conform voii Sale.

Mai cântați încă o cântare. [Se cântă o cântare (...)]. Amin. Mulțumesc frumos.

La aceasta doresc să citesc din Psalmul 125: „*Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie*”. Noi nu ne încredem într-un om, ci ne încredem în Dumnezeul cerului, Dumnezeul Atotputernic și suntem mulțumitori că așa cum

rămâne El pentru veșnicie vom rămâne și noi cu El, pentru că ne-am pus încrederea în El. Din Evrei 11 citesc doar primul verset: „*și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd*” - lucruri promise de Domnul.

Toți aceia care doresc, să vină în față, ca să ne rugăm împreună; noi dorim ca povara lor să devină și povara noastră. Dorim să ne rugăm unii pentru alții. Noi suntem aici unii pentru alții. Cântăm cântarea „Numai să crezi” și cine dorește să vină în față să vină. [Se cântă cântarea (...)].

Domnul nostru spune și astăzi: „Veniți la mine toți cei trudiți și împovărați, Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”. Vă rog primiți-o astăzi, primiți-o din mâna Domnului, știind că Cuvântul Lui ne-a vorbit și v-a vorbit fiecăruia personal. Cuvântul Lui împlinește acum scopul pentru care a fost trimis și sângele Lui împlinește scopul în aceia care-L cred, care vin la El. Pentru ce a fost vărsat sângele Lui? „Pentru ca toți copiii lui Dumnezeu să fie atrași la Mine când Eu voi fi înălțat de pe pământ”. Domnul nostru Și-a dat viața Lui și sângele Lui pentru noi și noi I-am dedicat Lui viețile noastre.

Acum, în mod deosebit [pentru] toți tinerii care au ajuns în faza când trebuie să ia hotărâri. Noi știm cât de înșelătoare este lumea din jurul nostru. Toți aceia care încă nu au mers la cinematograful, astăzi au acasă cinematograful și teatru din belșug. Despărțiți-vă de aceste lucruri, în Numele Domnului nostru Isus Hristos! Nu vă hrăniți gândurile cu lucrurile acestei lumi. Despărțiți-vă de lucrurile lumii acesteia și dedicați-vă Domnului din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.

Domnul Dumnezeu a rânduit această primă duminică din acest an ca noi toți să putem să ne dedicăm Lui din nou, să credem din nou și să fim din nou de acord în interiorul nostru cu tot Cuvântul Său, cu tot ce ne-a spus El din și prin Cuvântul Lui nouă tuturor. Noi am recunoscut ziua, mesajul, vizita îndurătoare a lui Dumnezeu, ziua mântuirii și tot ce ne-a dăruit Dumnezeu: noi am putut primi totul prin har.

Aceasta este ziua voastră. Vă rog priviți acum încă o dată în față. Aceasta este ziua ta, ziua ta, ziua ta, aceasta este ziua noastră. Și fiecare poate să spună pentru el însuși: „Aceasta este ziua mea. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru mine. Astăzi El schimbă soarta

mea. Astăzi El intervine în viața mea. Începând de azi va fi altfel”. Nu prin niște hotărâri bune luate de noi, ci printr-o promisiune pe care o facem Domnului, printr-o dedicare. Și Îl rugăm: „Fii Tu cu mine, Doamne! Eu sunt gata să-mi continui viața mea împreună cu Tine”.

Eu o spun încă o dată: noi trăim într-un timp foarte înșelător în toate situațiile, fie în politică, religie, în toate domeniile. Eu am avut această experiență. Puteți merge într-o pădure unde nu este televizor, dar acolo poți avea telefon mobil și mulți au deja două, iar unii au pe telefoanele mobile programe pe care nu le găsiți nici la televizor. Dușmanul a reușit să ducă toată omenirea în osândă, într-un fel sau în altul.

Vă rog, recunoașteți astăzi ceea ce am citit și ceea ce a cântat și corul: Dumnezeu nu schimbă doar soarta Sionului, ci El schimbă și soarta ta și soarta mea, soarta noastră. Primiți-o astăzi!

Acum ne vom ruga împreună. Aduceți Domnului tot ce aveți pe inimă voastră. Domnul ne va asculta și va face totul bine. Credeți că El poate să facă totul bine. Ce nu poți rezolva tu, adu-o Domnului. Spune-o lui Isus, spune-o lui Isus! Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o. Haideți să cântăm încă o dată această cântare, din inimă, înainte de a ne ruga. [Se cântă cântarea (...)]

Iubite Domn, Tu ești Eliberatorul și Mântuitorul nostru. Tu ai chemat: „Veniți la Mine toți cei chinuiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre. Eu doresc să vă vindec, să vă eliberez, să vă salvez și să vă binecuvântează. Tot ce am pregătit pentru voi Eu doresc să vă dăruiesc astăzi”.

Iubite Domn, binecuvântează Tu pe toți, salvează pe toți cei pierduți, vindecă pe toți cei bolnavi, eliberează pe toți cei legați. Iubite Domn, prin credință primim faptul că Tu ai schimbat și soarta noastră și soarta Bisericii, a Miresei. Astăzi este ziua pe care Tu ai făcut-o. O, Dumnezeule mare, noi o primim din partea Ta în Numele sfânt al lui Isus.

Frați și surori, Domnul n-a izgonit pe nimeni care a venit la El: pe niciun lepros sau orb, pe niciun șchiop, pe nimeni. El i-a vindecat pe toți, ca să se împlinească Cuvântul din Isaia 35. Și astăzi, indiferent cine suntem și ce avem, noi venim la Domnul și nimeni nu pleacă de aici așa cum a venit. Astăzi, noi am trăit prin harul lui Dumnezeu, o

răscumpărare deplină, o mântuire deplină, o vindecare deplină. Credeți-o! Domnul a schimbat și soarta noastră astăzi.

Noi putem lua harfele din sălcii, noi nu ne mai aflăm pe un pământ străin babilonian, nu mai suntem în prizonieratul Babilonian, ci am fost chemați afară prin puterea lui Dumnezeu și putem să stăm pe pământul sfânt al Cuvântului lui Dumnezeu și al făgăduințelor. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”. Și astăzi noi am putut s-o trăim.

Îl rog pe fratele Schmidt să vină și să mulțumească încă o dată Domnului pentru ceea ce s-a întâmplat astăzi aici. [...]

[Se cântă cântarea „O, El este Isus (...)]. Dacă o credeți cu toții, atunci spuneți „Amin”. Amin. Amin. Amin. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți. Transmitem saluturi în toate țările Africii, în toate țările Europei și-i salutăm pe toți aceia care încă sunt conectați în direct, astfel ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze din bogăția harului Său. Fratele Schmidt dorește să transmită saluturi în Grodno. Noi transmitem saluturi pretutindeni; unde poporul lui Dumnezeu este adunat, acolo Domnul să fie prezent.

Ați înțeles voi că noi am fost chemați afară, că noi trebuie să rămânem curați înaintea lui Dumnezeu, curați ca o fecioară? Amintiți-vă de pilda fecioarelor. Fecioarele înțelepte, cele care au fost pregătite la revenirea mirelui, doar ele au intrat la nunta Mirelui. Să nu ne mai amestecăm cu nicio altă învățătură străină! Să rămânem doar în Cuvântul adevărului, să fim sfințiți în Cuvântul adevărului și să fim gata, așteptând ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Rugați-vă și pentru mine. Marți dimineată, la ora cinci, trebuie să pornesc într-o călătorie misionară în India. Nu vreau să-mi expire viza, ci doresc s-o folosesc și încep în sudul țării, apoi voi termina în nordul țării, în New Delhi. Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre. Voi nu vă puteți închipui ce bucurie mare este pentru credincioșii de acolo, dacă după câțiva ani revii și vestești încă o dată Cuvântul și credincioșii adevărați sunt întăriți.

Eu am spus: Moise a început la optzeci de ani și eu voi încheia la optzeci de ani. Dacă Domnul va vrea, vom continua până vine El. Noi putem să spunem din toată inima: „Maranata! - Vino Doamne Isuse!”

Urați-vă reciproc binecuvântarea lui Dumnezeu. Fiți uniți cu Domnul și fiți uniți și între voi. Vă mulțumesc și vouă tuturor celor din

Elveția. Aici este un număr mare de frați din Elveția, Austria și din țările vecine. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze peste măsură.

Cine propune ultima cântare? [Se cântă cântarea „Mai aproape Acasă” (...)] Amin. Tot poporul să spună „Amin”. Harul Domnului să fie cu voi până data viitoare. Amin.

Sumar video ianuarie 2013

Doamnelor și domnilor, vă vorbesc din Centrul internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână minunat. Domnul Și-a adunat poporul din multe națiuni: aproape o mie de frați și surori s-au adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Noi am fost încurajați și așteptăm ca Domnul să binecuvânteze acest an într-un mod deosebit, să-Și confirme Cuvântul și să ne lase să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum.

Noi am vorbit despre ceea ce a spus Dumnezeu prin prorocul Daniel cu privire la zilele din urmă; am vorbit, de asemenea, despre ceea ce se petrece în Israel, mai ales între Vatican și Ierusalim. Prieteni intrăm în ultimele clipe înaintea revenirii lui Hristos.

Vă dorim ca harul să fie cu voi, dacă înțelegeți timpul, mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru timpul acesta.

Preaiubiților, am vorbit, de asemenea, despre prima venire a lui Hristos și despre a doua venire, care este foarte aproape. Așa cum i-a fost spus iubitului nostru frate Branham, în 1933, „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu mesajul care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Noi știm ce s-a întâmplat prin slujba lui Ioan Botezătorul. Dați-mi voie să citesc două versete. Unul din Matei 3:11: *„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*. Înainte de a adresa aceste cuvinte scumpe celor care au crezut mesajul lui, în vers. 7 el s-a adresat celor ce nu credeau slujba lui, care nu au ascultat și nu s-au lăsat botezați: *„Dar când a vazut*

pe mulți din Farisei și din Saduchei că vin la botezul² lui, le-a zis: «Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?»”. Ei n-au venit să fie botezați, ci au venit doar ca să participe la adunare, să vadă ce se întâmplă, ca să poată să critice. Iar Ioan, condus de Duhul Sfânt, le-a spus: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”.

Apoi, preaiubiți frați și surori, adresându-se celor ce au crezut slujba lui, celor ce au crezut mesajul, ale căror inimi fuseseră întoarse la Dumnezeu, le-a spus: „eu vă botez cu apă... dar Cel ce este mai puternic decât mine... vă (pe voi, cei pe care eu v-am botezat în apă) va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Preaiubiților, pentru mine acesta este un lucru important.

Apoi, dacă citiți în Luca 1:16-17, scrie: „El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, (vă rog ascultați ce spune la sfârșit) ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. Amin! Amin! „...ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. Vă rog, luați aceste versete împreună: „eu vă botez în apă” - pe voi care credeți, care ascultați, care vă supuneți planului de mântuire, ale căror inimi sunt întoarse la Dumnezeu; voi sunteți aceia pe care El „vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Apoi ni se spune: „ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”.

Același lucru se întâmplă acum. Prin harul lui Dumnezeu, inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la părinți, la început, așa cum a spus fratele Branham de multe ori: „mesajul este înapoi la Cuvânt, înapoi la început”. Și, prin harul lui Dumnezeu, rezultatul mesajului trimis de Dumnezeu înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos, va fi o Mireasă pregătită, un popor pregătit pentru Domnul, o Mireasă pregătită pentru Mire.

Cei de la prima venire a lui Hristos, au primit prin Ioan Botezătorul promisiunea: „eu vă botez cu apă... dar Cel ce vine după mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Cine erau cei care au fost pregătiți, în Ziua Cincizecimii, când a fost turnat Duhul Sfânt? Dați-mi voie să vă citesc din Faptele Apostolilor cap. 2:33: „Și acum, odată ce s-a înălțat

² KJV - n.tr.

prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți” - făgăduința: „eu vă botez cu apă... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Aici, în Fapte 2, nu au fost numai cei 120. Dacă citiți până la finalul cap. 2, Bisericii i-au fost adăugate 3000 de suflete. Ei au fost botezați și au primit făgăduința, cum puteți citi în vers. 38.

Preaiubiților, lăsați-mă să spun, în încheiere: va exista o Mireasă pregătită pentru Mire! Ultimul mesaj este în legătură cu scopul final și cel mai puternic din planul mântuirii. Și prin harul lui Dumnezeu, eu nu-L cunosc numai pe Domnul, ci l-am cunoscut și pe fratele Branham, trimisul acestui ceas. Și prin harul lui Dumnezeu am fost însărcinat să duc Cuvântul lui Dumnezeu, mesajul acestui ceas, din națiune în națiune, din oraș în oraș. Am făcut acest lucru, în toți anii care au trecut. Și prin harul lui Dumnezeu vedem rezultatele care apar în diferitele națiuni. Cuvântul lui Dumnezeu, mesajul acestui ceas, nu se va întoarce gol la Dumnezeu, ci va împlini cu voi toți care credeți și sunteți botezați și veți primi botezul Duhului Sfânt, pentru ziua revenirii lui Hristos.

Binecuvântările Atotputernicului Dumnezeu să fie peste voi. Aceasta este rugăciunea mea, în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.